

skal beregnes, og nok typisk har valgt den for ham i første omgang billigste (standardtræk eller træk efter bi- eller hovedkort (eventuelt frikort)). Med nyordningen går man over til en enhedsordning. Vedtages ikke andet, bliver det sådan, at skatte-træk i arbejdsløshedsdagpenge sker efter samme regler for lønbeløb (skattekort afleveres tidligt på 8 timers arbejdsdagen, så nettodagpengebeløbet ligger klar til udbetaling ved arbejdsdagens slutning).

Skattelovgivningensmæssigt kan overvejes, om det administrativt må foretrækkes, at der arbejdes med en enhedsbruttotrækprocent, og om dette tilmed vil føles som en fordel for dagpengemodtagernes flertal og begrænse frikortindehavernes tiltrækning af ordningen. For eksempel kunne procenten være 35, så udbetalingsbeløbet i alle tilfælde blev 156 kr. I så fald må tillige tages stilling til, om denne trækprocent skal være foreløbig, definitiv eller i nogle tilfælde det ene og i andre det andet.

Dagpengebeløbene skal ikke udløse feriepenge, ATP-beløb, tilskud til uddannelsesfond eller andre løntillæg, som man kender det på det almindelige arbejdsmarked.

Under den nuværende daginstitutionsoordning er der nok mange mødre, der ellers ville passe deres børn hjemme, som ville foretrække at få dagpenge ifølge lovforslaget. Dette problem må imidlertid klares via en reform på daginstitutionsområdet, der jo under alle omstændigheder trænger hårdt til ændringer.

De 240 kr. er baseret på det lønregulerende pristal for oktober måned 1980 (offentliggjort november 1980). Fra 1. april 1981 reguleres efter forholdet mellem januarmånedspristallet 1981 og nævnte oktoberpristal, idet dagpengesatsen dog altid skal være et med 10 deleligt beløb (– indføres fast skatte-trækprocent, er det nettobeløbet, som må opfylde det vilkår).

Hvis arbejdsmarkedets forhold efter 1. marts 1981 bliver sådan, at der ikke ydes fuld dyrtidsregulering, må tilsvarende begrænsninger – ved lovændring – indføres på dagpengeområdet for at undgå udhuling af afstanden mellem lønindtægt og de dagpengebeløb, der træder i stedet herfor.

Dagpengeudbetalingen kræver, at arbejdet er udført »tilfredsstillende«.

Skal man have sin dagløn udbetalt, skal man også have udført sit arbejde ordentligt. Arbejds-sabotører fortjener ikke dagpenge. Selve denne bestemmelse vil nok – uden stor administration – hjælpe gevaldigt til, at rødder, som kun er ude på at lave ballade, lader være med at melde sig til ordningen.

Den, som under de 8 timers beskæftigelse unddrager sig en rimelig andel af den samlede arbejdsbyrde, viser sig groft vrangvillig eller bevidst søger at sabotere de andres arbejdsindsats, må bortvises på stedet og fortaber derved retten til dagpengebeløbet. Den stedlige kommunale arbejdsleder må her have en bred skønsmargin.

Selvfølgelig kan der komme til at foreligge enkelttilfælde, hvor den enkelte synes, at han er blevet uretfærdigt behandlet ved at miste sine 240 kr. (+ skat). Ved helt åbenbare magtmisbrug vil han kunne få medhold i en klage til arbejdslederens overordnede, men det sædvanlige vil nok være, at han næste gang, han vil gøre brug af ordningen, vil strenges sig meget mere an og/eller stille sig til rådighed for en anden kommune.

Et af modstykkerne til de små ulemper, der bliver tilbage, er, at loven kan udformes helt uden strafbestemmelser og karantæner regler m. v. Og dette er oplagt en langt større fordel.

Til § 4

I forhold til de arbejdsløse må administrationen selvfølgelig ske lokalt. Under de nuværende forhold er den mindst egnede administrationsenhed kommunernes socialforvaltninger. De kommer jo også ind i helhedsbilledet i § 6-sagerne.

Administrationen bør naturligvis i vidt omfang basere sig på den kendsgerning, at vi alle er forsynede med et personnummer. Når man for eksempel vil udtage bestemte aldersgrupper til bestemte opgaver, kan man jo bare opslå, at inden for bestemte talområder i personnummere møder man på et angivet sted til angiven opgave.

Mange virksomheder i den private sektor, der vil have orden i tingene, anvender »stempelure« for at kontrollere, om den enkelte i det hele taget er mødt op. Den kendsgerneing, at vi har EDB, personnumre og mange forskellige typer stempelure, indebærer jo, at et kort med et personnummer påført ved indstik i afstemplingsapparatet kan notere til EDB, at den pågældende har været ved kontrolstedet det pågældende klokkeslæt en given dato. Hvis det offentlige den dag så ikke har noget at sætte visse grupper til, kan det ved opslag være meddelt, hvilke personnummergrupper som blot kan gå hjem igen, når de har fået deres penge.

Når man tænker på, at lovforslaget måske vil medføre genskabelse af de lange køer ved kontrolstederne, er dette helt fejagtigt. Større kommuner må naturligvis have flere kontrolsteder forsynet med apparatur for indstempling og EDB-styring af udbetalinger.